

Vem är Johan?

Ända sen den där vårdagen på lekskolan när jag lyckades knyta skorna alldeles själv, har jag varit såld på tanken över hur man lär sig. Hur går det till när man sakta börjar klara något?

Jag är född naturvetare, uppväxt på Svensk Uppslagsbok och multiplikationstabellen, men valde medvetet humanistiska ämnen på lärarutbildningen för att inte bli mattenörd. Bredd och nyfikenhet är mitt ideal, gärna tvärs mot strömmen. Att jag skulle bli lärare var jag tidigt klar över. Jag drivs av att ständigt grunna på och pröva ut nya sätt att få andra att lära sig, få dem att förstå hur man lär sig, vad det innebär att lära. Göra skillnad.

Min lärarbana kan sägas ha haft tre faser:

Testar-Johan, Klasslärar-Johan och
Undervisnings/Forskar-Johan

Johan Alm. © Foto: Erik Amköff / UR

Testar-Johan

Redan i åttiotalets slutskede startade jag projekt på Rosengårdsskolan: nya tillvalsämnen, [stora elevproduktioner](#) med [musikteater på Malmös scener](#). I flera år drev jag stadsdelens elevstyrda version av *Småstjärnorna* liksom "[Svenskkampen](#)", en språktävling gjord för lokal-TV. Denna originalidé byggde på specialpedagogiskt material, där tävlingsmomenten blev till undervisning i klassrummen. Under två år [fortbildade jag 25 kollegor](#) i att använda musik för elevers språkutveckling. Jag drev länge musikföreningen [Studio One](#), där över 100 barn spelade i grupp varje vecka, ledda av mina f.d. elever.

Klasslärar-Johan

När jag i slutet av nittiotalet lämnade den framgångsrika kamratstödjarverksamheten "[Rose Guardians](#)" startade en period med fokus på elevvård och klassbygge (åk 4-9). I arbetslaget skapade vi verktyg för föräldrakontakt (Visuella Veckorapporter) och social/kunskapsmässig analys av klasser (Kunskaps sociogram). Jag jobbade intensivt med IUP-uppföljning, lägerskolor, forumspel, [genusarbete](#), kill/tjejsamtal m m.

Undervisnings/Forskar-Johan

För tio år sen blev jag alltmer intresserad av själva undervisningen och hur den påverkade elevresultat. Jag utforskade studieteknik, klassrummets betydelse, lässtrategier, skrivprocesser och kamratrespons, ofta med hjälp av datorer: [digitala skoltidningar](#), PRAO-bloggar, PowerPoint... 2010 lämnade jag till mångas förvåning Rosengård för en "svenne-skola", men fortsatte på samma spår. Jag testade systematiskt olika matriser i klassrummet, tog en [masterexamen i formativ bedömning](#) och tillfrågades om att skriva bedömningsstöd till nya läroplanen. Ett par föreläsningar resulterade i en mängd förfrågningar från skolor i hela landet och lärandematrix-resan tog fart. Under ett längre skolprojekt frågade lärare om lärandematrixtankarna fanns nerskrivna. Svaret var nej.

Efter 25 års heltidsarbete tog jag då det drastiska beslutet att ta ett friår och skriva en bok (Rockn´roll pappa!! kommenterade min vuxna dotter). Efter mycket nät-research upptäckte jag till min stora förvåning att matriser med elev- och lärandeperspektiv som knyter ihop formativt med summativt helt saknades, såväl i Sverige som internationellt. När Anders Jönsson bekräftade detta (och han borde veta) förstod jag att detta var nybruten mark. 600 sidor manus (det finns material till uppföljare...)bantades ner till en 200 sidors [bok](#). Nu blandar jag friskt lärararbete med bokskrivande och föreläsande. Och numer också bloggande!

Slutligen: Tack min älskade Christine för all stöttning och inspiration under alla dessa år!